

til Gengæld andet fra Norge, som vi har Brug for. Ja, dersom Norge f. Eks. den Gang havde paataget sig at levere os Chilisalpeter og sligt, kunde jeg forstaa det; men naar den Gang Aftalen var, efter hvad Ministeren talte om, at vi skulde have billige Sild, som vi ikke saa noget til, saa er det, jeg spørger den højtærede Minister, hvad det bliver til, og nu kom Ministeren da og sagde, at vi faar andre Sager fra Norge i Stedet. Ja, naar vi faar andre Sager, som gavner Landet, saa kan jeg jo ikke have noget imod, at der sker en Ombytning, og at vi fremdeles spiser dyre Sild her i Landet.

Dernæst ankede jeg over den Maksimalpris, som var sat, og Ministeren sagde dertil, at naar Købere og Sælgere ordnede Prisen saaledes, at den blev udover Maksimalprisen, saa burde de, der hørte det, egentlig komme og melde det og sige: Her er der noget urigtigt. Men Angiveri og Spioneri ligger nu en Gang ikke for den danske Befolkning. I det Øjeblik, det var Tilfældet, vilde der heller ikke blive talt saa meget om, at Maksimalprisbestemmelserne saa tidt bliver brudt ved Aftaler mellem Købere og Sælgere. Jeg synes, at den højtærede Minister ganske simpelt kunde lade Folk ordne den Sag mellem sig selv indbyrdes. Den, der har Trang til en eller anden Vare, vil gerne give noget mere for den, og den, der har noget til overs af en Vare, vil gerne af med den, naar han kan faa en passende Betaling derfor. Jeg kan ikke se, hvorfor de Maksimalpriser egentlig skal indføres.

Nu sagde den højtærede Minister — ganske vist ikke til mig, men til et andet æret Medlem —, at Brødpriserne havde været lavere i Danmark end i vore Nabolande og i andre Lande. Ja, det vil jeg gerne tro. Men hvem har maattet betale for, at man kunde have de lave Brødpriser? Det har selvfølgelig Landmændene maattet gøre. Det er Landmændene, der har maattet holde for, idet Prisen er blevet sat ned for dem. Men den Gang, vi fik denne Maksimalpris for Rug, burde vi samtidig have faaet indført en Maksimalpris for det Brød, man fik af Rugen. Men det gik man uden om. Det er altsaa Landmændene, Landets egne Børn, som svarer Skatter af alt, som ogsaa har maattet nøjes med den billigere Pris for Rugen, for at der kunde skaffes billigere Brød til alle. Men nu vil jeg spørge den højtærede Minister: Mon der ikke var mange — jeg tænker ikke her paa Smaafolk —

i Samfundet, som havde haft Raad til at betale Brødet dyrere? Vi har jo Gul-laschbaroner i stor Mængde, som har til-egnet sig store Fordele; men de billige Mel- og Brødpriser gjaldt for dem lige saavel som for den fattige Mand. Hele denne Ordning burde have fundet Sted paa en anden Maade. Men Landbruget er blevet tvunget til at levere det billige Brød til Befolkningen igennem de Maksimalpriser, der har været satte. Jeg tror ikke, at Landmændene har det ringeste at takke det højtærede Ministerium for. Jeg kan forstaa, at der paalægges os Udførselsforbud, men ikke, at man samtidig griber ind med Hensyn til, hvorledes Prisforholdene stiller sig herhjemme. Naar man tidligere har haft Maksimalpriser, har det været for at skramme Kornpu-gerne; men her har der ikke været Kornpu-geri, her har der været et aabent Mar-ke-d for Salget. Vi ved, at vi har kunnet blive forsynet andre Steder fra end fra selye Landet med det nødvendige Brød-korn.

Saa sagde den højtærede Minister, at Amtmændene sikkert overholdt Maksimalpriserne i enhver Henseende. Det maa jeg dog sige Nej til. Det gør de ingen-lunde. Jeg bor lige paa Grænsen mellem to Amter, og i det ene Amt bliver Maksi-malprisen anvendt, i det andet Amt siges der derimod, at der kan ske Fradrag paa Grund af, at Kornet har en lavere Vægt i Aar. Jeg tror altsaa slet ikke, at den højtærede Minister kan stole paa, at Amtmændene i den Retning holder sig Ministerens Maksimalpriser efterrettelig.

Ole Hansen: Jeg vil kun rette en Misforstaaelse, som den højtærede Finans-minister gjorde sig skyldig i. Den højt-ærede Finansminister sagde, at det var ikke ham, der havde kædet Forslaget om Ejendomsskylden og Forhøjelsen af Jern-banetaksterne sammen, men det var Ud-valget, som havde behandlet Forslaget om Ejendomsskyld. Dette er en Misforstaaelse. Udvalget har ikke foretaget nogen saadan Sammenkædning. Udvalget har derimod rettet det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han ikke vilde tage Jernbanetaksternes Forhøjelse i Stedet for Ejendomsskylden — det er dog ikke nogen Sammenkædning.

Angaaende Spørgsmaalet om Salgs-sammen for de vestindiske Øer vil jeg fremdeles sige, at hvis Resultatet skulde blive det, at det Beløb, som kommer ind ved Salget af disse Øer, for en væsentlig